

**แนวทางการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม
อำเภอบางปลาหม้า จังหวัดสุพรรณบุรี¹**
**Guidelines for interpretation of Ban Laem community tourism
attractions in Bang Pla Ma District, Suphanburi Province**

อรรณญา ดูเบย์² จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด³

Aranya Dubey, Jutatip Junead

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม 2) เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและความต้องการของชุมชนต่อการสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยว และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาหม้า จังหวัดสุพรรณบุรี งานวิจัยชิ้นนี้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ซึ่งการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 97 คน เลือกใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบสะดวก และการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสำรวจทรัพยากร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ จำนวน 12 คนการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัยวิเคราะห์เนื้อหา และผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ผลการวิจัย พบว่า ทรัพยากรกิจกรรมที่มีความโดดเด่นกิจกรรมนันทนาการ : บ้านรูปหยกสี่ประจำวันเกิด บ้านถักตะกร้าไหมญี่ปุ่น บ้านชาเตยหอม ล่องเรือไหว้พระชมธรรมชาติ ซึ่งพบว่า สิ่งควรมีเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ แผ่นพับแนะนำการ

Received: 2021-06-23 Revised: 2021-07-15 Accepted: 2021-07-15

¹ บทความวิจัยนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University e-mail: Seitaaranya@hotmail.com

³ คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University. Corresponding author e-mail: jutatipj@swu.ac.th

ท่องเที่ยวในชุมชน ป้ายสื่อความหมายและ QR Code ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวความคิดหลักในการสื่อความหมายนำเสนอผ่านตัวอักษร ภาษาอังกฤษภายใต้คำว่า LEAM MODEL (L: Learning, E: Explain, A: Active Participate, M: Meaning) เพื่อเป็นแนวทางในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาหม่า จังหวัดสุพรรณบุรีผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ (Keywords): การสื่อความหมาย; แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

Abstract

This research objectives are; 1) to study tourist attraction activity resources in Baan Laem community, Bang Pla Ma District, Suphanburi Province; 2) To clearly understand target tourists and community insights in order to develop effective communication plans and tools for Baan Laem tourist attractions and 3) To propose communication concept (ideas, plans, and methods) design to be publicly used in tourist attractions in Baan Laem community. This research is a mixed method research, conducted with qualitative and quantitative methods. The quantity method was survey with questionnaires to 97 Thai tourist respondents. Sample size recruited with convenient random method. The qualitative method was focus group interview (in-dept interview) upon resources specified questions. The qualitative respondents were 12 stakeholders in Baan Laem community. The research result was analyzed with induction method and content analysis. We used triangulation method, to confirm the precision of the interviewed data. The research shows that the significant activity resource is a unique recreational activity. The uniquely attractive recreational activities in Baan Laem are; Baan Thoop Yok birthday colour, Baan Thak Traka Mai Yee Pun, Baan Cha Toey Hom and Boat trip The research result also shows that the tourists insights upon a community communication tools are 1) Tourist brochure consisting of recommended attractions and activities in the community, touring map; 2) communication banners; and 3) QR code. The researcher would like to propose communication model by using main communication concept through English alphabets. The English alphabets with “Meaningful Visiting Experience” concept is LEAM MODEL. (L: Learning, E: Explain, A: Active Participate, M: Meaning) The

LEAM Model will be used to develop recreational activities communicate ideas and tools. This development will be a community co-operative activity and, definitely, it will be a community sustainability for Baan Laem community, Ampur Baang Pla Ma, Supanburi Province.

Keywords: Interpretation; Community Attractions

บทนำ (Introduction)

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ที่สำคัญให้ประเทศเป็นลำดับต้น โดยเฉพาะการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาใช้จ่ายในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ปกติรูปแบบวิถีชีวิตของคนในสังคมในทุก ๆ สังคม จะมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้วขึ้นอยู่กับปัจจัยจากทั้งภายนอกและภายในมาเป็นตัวกระตุ้น จะพัฒนาไปในทางที่ดีหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยทั้งสองนั้นตลอดจนสภาพสังคมนั้นประกอบด้วย เช่นเดียวกับการที่หากสังคมใดต้องการเปลี่ยนตัวเองจากสังคมเดิมตามปกติมาเป็นสังคมที่เปิดกว้างพร้อมรับการเข้ามาของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สังคมนั้นก็จะต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นหลายเท่าตัว เนื่องจากการท่องเที่ยวต้องเกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจหลายฝ่าย ต้องเกี่ยวข้องกับคนหลายคน ต้องเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความต้องการของคนที่หลากหลาย ผลของการท่องเที่ยวอาจไม่ได้ส่งผลต่อการทำให้วัฒนธรรมของท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงอย่างทันทีทันใด แต่อาจค่อย ๆ ซึมซับอย่างช้า ๆ ธุรกิจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภาคต่าง ๆ ที่มีความรับผิดชอบในวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น ๆ (ฉันทิช วรรณถนอม, 2552)

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญของโลกและยังรองรับด้านการท่องเที่ยวเชิงชุมชน โดยมีชุมชนที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Awards) หรือ “รางวัลกินรี” (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2562) รางวัลสาขาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีทั้งหมด 10 ชุมชนที่ได้รับรางวัลนี้ ได้แก่ ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านไร่กองขิง จังหวัดเชียงใหม่ บ้านดอกบัว จังหวัดพะเยา ย่านเก่าวังกรด จังหวัดพิจิตร กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนพระบาทห้วยต้ม จังหวัดลำพูน ตลาดไทยย้อนยุคบ้านระจัน จังหวัดสิงห์บุรี กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม (บ้านสวนแผ่นดินแม่) จังหวัดสุพรรณบุรี วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวตำบลแหลมสัก จังหวัดกระบี่ วิสาหกิจชุมชนอนุรักษ์ป่าชายเลนบ้านแหลมโสมสเด็จ (หน้าทับ) จังหวัดนครศรีธรรมราช วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวชุมชนตำบลม่วงกลาง จังหวัดระนอง ชุมชนท่องเที่ยวบ้านเมืองเก่าภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม (บ้านสวนแผ่นดินแม่) จังหวัดสุพรรณบุรี เป็น 1 ใน 10 ชุมชนที่ได้รับรางวัลกินรี และชุมชนตำบลบ้านแหลม ยังได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 10 ชุมชนต้นแบบจากชุมชนทั่วประเทศ Village Tourism 4.0 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

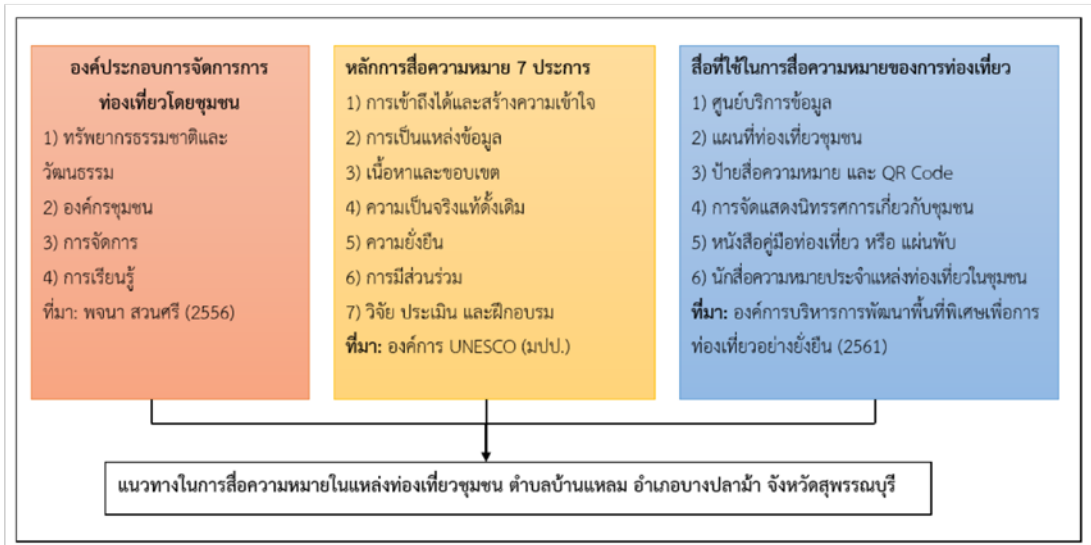
(ททท.) ชุมชนบ้านแหลมเป็นชุมชนบ้านเรือนไทยติดแม่น้ำสุพรรณ การใช้วิถีชีวิตแบบ วิถีไทย กับสายน้ำ มีวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ตามเส้นทางทัพมอญรามัญ มีประเพณีเด่นหนึ่งเดียวในภาคกลางฝั่งตะวันตก คือชักพระเล่นเพลงตักบาตรกลางน้ำกลุ่มท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม เป็นการรวมตัวกันของชาวชุมชนตำบลบ้านแหลมทั้ง 5 หมู่ จัดการท่องเที่ยวชุมชนโดยชุมชน ทำเป็นแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณีประวัติศาสตร์วิถีชีวิตชุมชนริมแม่น้ำสุพรรณบุรี กำกับดูแลโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยใช้บ้านสวนแผ่นดินแม่ วิถีไทยกับสายน้ำ เป็นศูนย์ประสานงานบริการนักท่องเที่ยว มีโฮมสเตย์เรือนไทยริมน้ำที่ได้มาตรฐานไทย ชื่อไผ่ต่า พุดโฮมสเตย์ มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นรับรองจากกรมการท่องเที่ยว มีเรือน้ำเต้าที่ได้มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย สัมผัสกับการเรียนรู้วิถีอาชีพชุมชน เช่น การทำขนมไทยโบราณ อาหารไทยโบราณ น้ำพริกเผา จักสานไม้ไผ่หวาย - ผักตบชวา ถักไหมโครเซ่ซัมเมอร์ ไร่นาสวนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งดูจากการร่วมมือของชุมชนเพื่อพัฒนาถิ่นที่อยู่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น ผสมผสานกับผลิตภัณฑ์ทางภูมิปัญญาที่สืบทอดมายาวนาน ซึ่งจะช่วยยกระดับความเป็นอยู่ สร้างรายได้ และความเข้มแข็งของคนในชุมชนให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2562)

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นปัญหา เรื่องการสื่อความหมายในชุมชนทำให้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวพัฒนาอย่างไรทิศทาง การสื่อความหมายของพื้นที่ขาดเอกลักษณ์ และความชัดเจนของภาพลักษณ์ชุมชน ชุมชนก็ยังมีประเด็นปัญหาเรื่องการสื่อความหมายในชุมชน เนื่องจากเป็นรูปแบบการบริหารแบบชุมชนบริหารจัดการตนเอง จึงทำให้ชุมชนยังขาดการสื่อความหมายด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบสื่อออนไลน์ที่ในปัจจุบันเป็นสิ่งที่ควบคู่ความสะดวกสบายในยุคสมัยนี้ อยู่แล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเสนอแนะเรื่อง แนวทางการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของนักท่องเที่ยวที่ยังเป็นช่องว่างของชุมชนอยู่ ถึงแม้ชุมชนจะมีจุดเด่นในเรื่องของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย แต่ยังมีจุดอ่อนในเรื่องของการสื่อความหมายที่เป็นหัวใจหลักในการสื่อสารให้กับนักท่องเที่ยวเข้าใจถึงความเป็นมาของชุมชน ซึ่งการเสนอแนะในเรื่องของการสร้างสื่อความหมายเพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านการสื่อความหมายของชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ข้อมูลของชุมชนอย่างชัดเจนและครบถ้วนและตอบสนองความต้องการของชุมชนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว ในชุมชนตำบลบ้านแหลม 2) เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการ

ออกแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว ในชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางพลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิจัย (Research Methods)

1. **รูปแบบการวิจัย** การวิจัยนี้ดำเนินการบนพื้นฐานการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

2. กลุ่มเป้าหมาย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางพลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของคอคแรน (Cochran, 1977) กรณีไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ร้อยละ 95 ค่าความคาดเคลื่อนที่ 0.01 โดยกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เท่ากับ 97 ตัวอย่าง

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้นำชุมชน มักคุเทศก์ชุมชน ตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนร่วมในการจัดการชุมชน ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง (Purposive Selection) ใช้เกณฑ์ของ Spradley (1979); Rubin and Rubin (1995); Patton (1990) ที่กำหนดว่า (1) ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้ที่มีความรู้ มีความเกี่ยวข้อง หรือมีประสบการณ์ในเรื่องที่จะสัมภาษณ์โดยตรง (2) ยังปฏิบัติงาน หรือดำเนินชีวิตอยู่ในเรื่องนั้น ๆ

ไม่ได้เลิก หรือวางมือไปแล้ว (3) มีความสนใจ เต็มใจและยินดีให้สัมภาษณ์ตามที่นักวิจัยต้องการและ (4) ผู้ให้ข้อมูลหลักจะต้องไม่ปฏิบัติงานแหวงเดียวกับผู้สัมภาษณ์ โดยการวิจัยครั้งนี้ มีบัญชีรายชื่อและตำแหน่งของบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ และเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ เป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการท่องเที่ยวชุมชน มีความเกี่ยวข้องในการพัฒนาพื้นที่ หรือพัฒนาชุมชนตำบลบ้านแหลม อย่างน้อย 1 ปี เป็นหัวหน้าหรือผู้แทนของกลุ่มที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาพื้นที่ชุมชน หรือผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 12 คน ข้อมูลอ้อมตัวมีขนาดเพียงพอต่อการหาข้อสรุปการวิจัยที่จำนวน 12 คน เพราะเมื่อสัมภาษณ์ซ้ำ ๆ พบว่า ไม่มีอะไรเหลือให้เรียนรู้ได้อีกต่อไป โดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ที่มีความยินดีและสมัครใจเป็นผู้ให้ข้อมูลเท่านั้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบ้านแหลม จำนวน 97 ชุด 2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก 3) แบบตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลจากตำรา และแหล่งค้นคว้าอื่น ๆ ได้แก่ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ปริญญานิพนธ์ แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และบทความวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารนานาชาติซึ่งอยู่ในฐาน Scopus และบทความวิจัยที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ TCI1 และ TCI2

4.2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 12 คน การสนทนากลุ่ม (Focus Grouped discussion) และการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มาแบบอิสระหรือมาเป็นกรุปทัวร์ จำนวน 97 คน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ เพื่อนำไปบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามที่ไดรวบรวมนำมาดำเนินการบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ เพื่อคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าทางสถิติมาอ่านตีความ เพื่อสรุปข้อมูลขั้นต้นจากแบบสอบถามที่เก็บได้

5.2 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายและพรรณนา (Descriptive Research) เครื่องมือเก็บข้อมูลใช้แนวคำถามซึ่งผู้วิจัย ได้กำหนดดำเนินการ

วิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเอกสารและภาคสนามได้เพียงพอต่อการศึกษาตามวัตถุประสงค์แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้น โดยนำมาจัดหมวดหมู่ให้เป็นระเบียบ ตามเค้าโครงเรื่องแล้วสรุปออกมา เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และหาข้อมูลเพิ่มเติมต่อไป หลังจากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์โดยการสัมภาษณ์ซ้ำในบางประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลมากขึ้น และทำการวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงมากและผู้วิจัยได้ใช้การตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ตามแนวคิดของ Cohen and Manion (1994); Miles and Huberman (1994) การเปรียบเทียบข้อค้นพบของปรากฏการณ์ที่ศึกษาจากแหล่งมุมมองที่ต่างกันซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล หรือสิ่งที่ค้นพบในสนามการวิจัย โดยใช้ทฤษฎีที่ต่าง ๆ กันมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเพื่อเปรียบเทียบข้อค้นพบสิ่งสำคัญ คือ การทำให้เกิดความเข้าใจข้อสันนิษฐาน (Assumption) และหลักทฤษฎีที่ใช้อ้างอิงว่ามีอิทธิพลต่อข้อค้นพบ (Finding) และการตีความ (Interpretation) ของงานวิจัย

ผลการวิจัย (Research Results)

1) ผลการศึกษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว ในชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางพลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยทรัพยากรที่โดดเด่นของชุมชน รายละเอียดดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบทรัพยากรในชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางพลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

หัวข้อทรัพยากร	ผลการตรวจสอบทรัพยากรในชุมชน
ทรัพยากรธรรมชาติที่มีความโดดเด่น	ภูมิทัศน์ และภูมิอากาศ : ปลอดภัย ร่มรื่น พืช : ต้นราชพฤกษ์ ต้นคูณ แม่น้ำ : แม่น้ำท่าจีน
ทรัพยากรวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่น	มรดกวัฒนธรรม : วัดใหม่พิณสุวรรณ มรดกด้านศาสนา : วัดสุขเกษม วัดป่าพฤกษ์ ศิลปชาติพันธุ์ : ชาวไทยเชื้อสายจีน ไทยทรงดำ มอญรามัน
ทรัพยากรธรรมชาติและปรากฏการณ์ที่มีความสำคัญ	เทศกาลประเพณี : งานประเพณีตักบาตรกลางน้ำ งานแข่งขันเรือยาวประเพณี อำเภอบางพลาม้า
ทรัพยากรกิจกรรมที่มีความโดดเด่น	กิจกรรมนันทนาการ : บ้านรูปหยกสีประจำวันเกิด บ้าน

เด่น	ถักตะกร้าไหมญี่ปุ่น บ้านขนมเกสรดอกลำเจียก (ขนมไทยโบราณ) ล่องเรือไหว้พระชมธรรมชาติ
ทรัพยากรด้านบริการ	ป้ายบอกทาง ลานจอดรถ ไฟฟ้า น้ำประปา ร้านค้าชุมชน สถานที่พักผ่อน ไม้ตามุดโฮมสเตย์ โรงเรียน

2) ผลศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวการสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 97 คน ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาลงรหัสในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และทำการวิเคราะห์ และประมวลผลคำนวณแสดงผลดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม

ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบการสื่อความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการเข้าถึงได้และสร้างความเข้าใจในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน			
- ข้อมูลในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีความถูกต้อง	4.15	0.56	มาก
- ข้อมูลมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.10	0.62	มาก
- ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสื่อความหมาย	4.10	0.86	มาก
เฉลี่ย	4.12	0.59	มาก
ด้านการเป็นแหล่งท่องเที่ยวในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน			
- แหล่งข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ	4.12	0.59	มาก
- ประเพณีและวัฒนธรรมชุมชนมีความน่าสนใจ	4.12	0.59	มาก
เฉลี่ย	3.15	1.17	ปานกลาง
ด้านเนื้อหาและขอบเขตในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน			
- การเล่าเรื่อง ตำนาน หรือข้อมูลชุมชนมีความน่าสนใจ	3.35	1.06	ปานกลาง

- ฐานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชน มีการวางแผนอย่างดี	3.41	1.12	ปานกลาง
- รูปภาพประกอบการบรรยาย	3.54	1.03	มาก
- ภาษาและขนาดตัวอักษรที่ใช้สื่อสารเข้าใจง่าย	3.52	1.12	มาก
เฉลี่ย		0.93	ปานกลาง
	3.45		
ด้านความจริงแท้ดั้งเดิมในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน			
- การนำเสนอข้อมูลมีการเล่าเรื่องให้เห็นถึงการอนุรักษ์ความเป็นของแท้ของแหล่งท่องเที่ยว	3.72	0.94	มาก
- การสื่อถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	3.70	0.81	มาก
เฉลี่ย	3.71	0.79	มาก
ด้านความยั่งยืนในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน			
- การสื่อสารและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร	3.88	0.72	มาก
- การปลูกฝังการใช้มรดกวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์	3.89	0.74	มาก
เฉลี่ย	3.88	0.66	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน			
- คนในชุมชนช่วยกันมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.88	0.74	มาก
- คนในชุมชนร่วมกันสนับสนุนความเป็นหนึ่งเดียวของชุมชน	3.84	0.81	มาก
เฉลี่ย	3.85	0.71	มาก
ด้านการวิจัย ประเมิน และฝึกอบรมในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน			
- ความเข้าใจในโปรแกรมการสื่อความหมายมี	3.09	1.13	ปานกลาง

ความเหมาะสม			
- การจัดทำเทคโนโลยีมีความเหมาะสมต่อ นักท่องเที่ยวที่มาเยือนชุมชน	2.88	1.34	ปานกลาง
	เฉลี่ย	2.98	1.20
			ปานกลาง

3. ผลศึกษาความต้องการของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางพลาม จังหวัดสุพรรณบุรี ดังนี้

1) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม พบว่า ชุมชนมองเห็นถึงศักยภาพของชุมชนตนเอง ในเรื่องของฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น แม่น้ำที่ค่อนข้างปลอดภัย โปร่ง และมีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นมีการนำคำว่า บ้านสวนแผ่นดินแม่ ที่แสดงให้เห็นเอกลักษณ์ของชุมชน

2) ด้านองค์กรชุมชน พบว่า ด้านองค์กรชุมชน ชุมชนนี้มีระบบสังคมที่เข้าใจกันมาก มีความสามัคคีในการร่วมด้วยช่วยกัน เพื่อให้ชุมชนเดินไปในทางที่ชุมชนต้องการจะมีความต้องการที่จะร่วมกันพัฒนาชุมชน โดยที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนดี ในการช่วยเหลือดูแลกันและกัน อีกทั้งในชุมชนเอง มีปราชญ์ หรือผู้ให้ความรู้ และทักษะในเรื่องต่าง ๆ หลากหลายที่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการ ถือว่าชุมชนมีความพร้อมที่เป็นจุดแข็งที่ได้เปรียบพื้นที่อื่นๆ ได้อย่างดี

3) ด้านการจัดการ พบว่า ชุมชนมีความต้องการที่จะให้มีการกำหนดกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว อย่างชัดเจน ตรงไปตรงมา และมีความต้องการให้ชุมชนหน่วยงานหรือองค์กรนำร่อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์กรพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อความยั่งยืน (อพท.) เข้ามาสนับสนุนกลไกในการทำงานเพื่อจัดการการท่องเที่ยว และสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนโดยรวมได้ ชุมชนมีความต้องการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม และต้องการให้มีกองทุนที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

4) ด้านการเรียนรู้ พบว่า ชุมชนมีความต้องการในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนที่สามารถสร้างการเรียนรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่าง เน้นการจัดการระบบให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับผู้มาเยือน และยังสร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ทั้งในส่วนของชาวบ้านและผู้มาเยือน

5) ด้านการสื่อความหมาย พบว่า ความต้องการชุมชนยังขาดด้านการประชาสัมพันธ์หรือสมควรเนื่องจากคนในพื้นที่เข้ามาท่องเที่ยวมากกว่า (ไม่ใช่นักท่องเที่ยวจาก

หลากหลายพื้นที่) ซึ่งนักท่องเที่ยวหลัก ๆ จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาจากที่เดิม ๆ ไม่ใช่ นักท่องเที่ยวที่รับรู้ข่าวสารของชุมชนมาจากที่ใหม่ เป็นการบอกต่อกันมากกว่า ซึ่งอาจเป็น เพราะการประชาสัมพันธ์ที่อาจยังอยู่ที่จุดเดิม ที่เห็นการประชาสัมพันธ์ของชุมชน ดังนั้น ชุมชน จึงมีความต้องการที่จะพัฒนา เรื่องของสิ่งที่จับต้องได้ และดึงดูดนักท่องเที่ยวมากกว่าสิ่งที่ ชุมชนมีอยู่ ณ ตอนนี้อย่างเห็นได้ชัดว่าชุมชนยังไม่มีเรื่องของการแจกเอกสาร ใบปลิว หรือ คู่มือ ให้กับทางนักท่องเที่ยวได้เก็บกลับบ้านเป็นที่ระลึก หรือแม้แต่จะเปิดดูในเวลา ที่นักท่องเที่ยวอาจลืมข้อมูลบางอย่างจากเพียงแค่การฟังมัคคุเทศก์พูด ถ้ามีตัวเอกสารที่จับต้องได้ ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความทรงจำ หรือที่เรียกว่า “อ่านแล้วจำได้ มากกว่าฟังมาผ่านๆ” และควรพัฒนาสื่อแนะนำเที่ยวให้เป็นรูปแบบเดียวกัน ให้ข้อมูลชุมชนที่ถูกต้องต้องกัน มีป้ายสื่อ ความหมายในแต่ละฐานกิจกรรมให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

6) **ความคิดเห็นของชุมชนด้านอื่นๆ** ชุมชนประเมินตนเองว่าชุมชนยังขาดเรื่องการ สื่อความหมายในบางประเด็นเท่านั้น เช่นเรื่องการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึง เรื่องการให้ข้อมูล ชุมชน ที่อาจยังขาดเรื่องของความต้องการที่นักท่องเที่ยวอยากให้เราจัดการให้ เนื่องจากชุมชน ก็มีการให้นักท่องเที่ยวประเมินสิ่งที่นักท่องเที่ยวอยากจะแนะนำให้กับชุมชน โดยที่ชุมชนมีการ จัดทำบ้านประชาสัมพันธ์ แต่ยังไม่ทั่วถึงทั้งชุมชนมากนัก และยังไม่ครบตามที่ต้องการ แต่ชุมชน มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเรื่องประเพณีที่มีคนให้ความสนใจในระดับมากที่สุด ซึ่งก็คือประเพณีตัก บาตรกลางน้ำที่มีขึ้นปีละ 1 ครั้ง ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ซึ่งค่อนข้างเป็นที่รู้จักในจังหวัด สุพรรณบุรีด้วย ซึ่งทั้งชุมชนและหน่วยงานภาครัฐยังคงมองว่าชุมชนขาดเรื่องของคู่มือท่องเที่ยว เป็นอันดับ 1

4. แนวทางในการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ชุมชนตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาในวัตถุประสงค์ที่ 1 และวัตถุประสงค์ที่ 2 นำเข้าถ่ายทอดใน แก่ชุมชนเพื่อเข้าสู่กระบวนการประชุมกลุ่มย่อยในการพัฒนาทิศทางการสื่อความหมายของ ท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ผ่านกระบวนการ สนทนากลุ่ม (Focus Grouped discussion) เพื่อร่วมกันพัฒนาแนวความคิดหลักในการสื่อ ความหมายนำเสนอผ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษภายใต้คำว่า LEAM MODEL (แหลม โมเดล) ดัง รายละเอียดต่อไปนี้

1) **L : Learning** แนวทางการพัฒนานักสื่อความหมายเปิดโอกาสให้ นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ โดยการนำข้อมูลต่าง ๆ จากการเล่าเรื่อง จากคู่มือการปฏิบัติ แก่ นักท่องเที่ยว แนะนำและชักนำพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ การสร้างคุณค่า ให้แก่ประสบการณ์นักท่องเที่ยว ได้แก่ การเปิดโอกาสในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยว กับแหล่งท่องเที่ยว การสร้างโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสชุมชนท้องถิ่น การสร้างแรง

บันดาลใจให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมนอกเหนือจากแหล่งที่เป็นที่รู้จักอยู่แล้ว การเพิ่มพูนความเข้าใจของนักท่องเที่ยวเพื่อรับรู้คุณค่าอันแท้จริงของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน การส่งเสริมให้มีการเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวโดยให้นักท่องเที่ยวเข้าไปมีส่วนร่วมสร้างประสบการณ์ร่วมกับชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว

2) E : Explain แนวทางการพัฒนากระบวนการเข้าถึงและเชื่อมโยงแหล่งข้อมูล เพื่ออธิบายและสื่อสารระหว่างนักสื่อความหมาย แหล่งท่องเที่ยวชุมชน และนักท่องเที่ยว

นักสื่อความหมายและนักท่องเที่ยวทำงานร่วมกันในการหาทางปฏิบัติและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนโดยมีกระบวนการเข้าถึงและเชื่อมโยงระหว่างนักสื่อความหมาย แหล่งท่องเที่ยวชุมชนและนักท่องเที่ยว ดังนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ทั้งมิติวัฒนธรรม กิจกรรมท่องเที่ยว เช่น การสาธิต การทดลอง การปฏิบัติ การเล่าเรื่องหรือพิธีกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เช่น งานประเพณีตักบาตรกลางน้ำ งานแข่งขันเรือยาวประเพณี อำเภอบางปลาม้า พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปชาติพันธุ์ ชาวไทยเชื้อสายจีน ไทยทรงดำ และมอญรามัน

2. ต้องมีการกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานร่วมกัน นักท่องเที่ยวในฐานะผู้เยี่ยมชมและชุมชนในฐานะเจ้าบ้านในการบอกเล่ารายละเอียด หรือเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยว ซึ่งเป็นฐานเรียนรู้ของนักท่องเที่ยว โดยมีฐานกิจกรรมหลัก 3 ฐานกิจกรรม คือ ฐานบ้านรูปหยกสีประจำวันเกิด ฐานบ้านถักตะกร้าไหมญี่ปุ่น ฐานบ้านขนมเกสรดอกจำเริญ (ขนมไทยโบราณ)

3. ต้องพัฒนากระบวนการถ่ายทอดความรู้ระหว่างนักสื่อความหมาย ประชาชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวเชื่อมโยงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว การเล่าเรื่องราว เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย ตำนานต่าง ๆ เพื่อขยายความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว

4. ต้องกำหนดรูปแบบการสื่อความหมาย ได้แก่ การกำหนดเนื้อหาและวิธีการสื่อสารสำหรับแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยง่ายและไม่ซับซ้อนต่อการทำความเข้าใจของนักท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องในการสื่อความหมายด้วย

3) A : Active Participate แนวทางการสร้างการปฏิสัมพันธ์อย่างมีส่วนร่วมระหว่างนักท่องเที่ยว นักสื่อความหมายและชุมชน การสื่อความหมายที่ดี มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ชุมชนต้องสร้างการมีส่วนร่วม (Active involvement) ในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างนักท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวผ่านการเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์และร่วมกิจกรรมกับชุมชน เพื่อนำนักท่องเที่ยวไปสู่กระบวนการคิด และร่วมแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับประสบการณ์และสิ่งที่นักท่องเที่ยวได้สัมผัส (Co-Creation)

2. ชุมชนต้องสร้างสื่อกลางเพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้โดยผ่านการเล่าเรื่องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจถึงความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน

3. ชุมชนต้องถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับข้อมูลชุมชน และประสบการณ์การท่องเที่ยวอันน่าจดจำ (Memorable Tourism Experience) และต้องสามารถสร้างความพึงพอใจสูงสุดของนักท่องเที่ยวด้วยการปลูกฝังทัศนคติที่ดีและการบอกต่อไปยังผู้อื่นได้ เช่น การพัฒนานักสื่อความหมายของชุมชนหรือการพัฒนาป้ายสื่อความหมาย และ QR Code เพื่อถ่ายทอดความรู้ฐานกิจกรรมต่างๆ ในแก่นักท่องเที่ยวได้

4) M : Meaning แนวทางการพัฒนาเนื้อหาในการสื่อความหมาย (Meaning)
ความหมายหรือความสำคัญของเรื่องที่ต้องการนำเสนอผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อความหมายของการท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

1. สร้างศูนย์บริการข้อมูล ให้ข้อมูลผ่านนิทรรศการ เล่าเรื่องของชุมชน
2. พัฒนาแผนที่ท่องเที่ยวชุมชน เพื่อให้ข้อมูลที่สามารถสร้างความสนใจพื้นที่ของชุมชนได้เป็นอย่างดี และสามารถนำนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ป้ายสื่อความหมายและ QR CODE เป็นเครื่องมือที่สามารถสื่อสารโดยตรงจากพื้นที่ท่องเที่ยวสู่นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย สามารถสร้างการเรียนรู้ได้
4. มีการจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับชุมชน เป็นการให้ข้อมูลทั่วไป ซึ่งยังไม่สามารถสร้างการเรียนรู้และรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ควรพัฒนาหนังสือคู่มือท่องเที่ยวของชุมชน หรือ แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวในชุมชน เป็นการให้ข้อมูลทั้งข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเชิงลึกได้ (ฉบับ 2 ภาษา)
6. ควรพัฒนานักสื่อความหมายประจำแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ที่มีผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้และสุนทรีภาพของนักท่องเที่ยวเนื่องจากการใช้นักสื่อความหมายเป็นรูปแบบที่เอื้อโอกาสให้มีการปฏิสัมพันธ์ทั้งระหว่างนักท่องเที่ยวกับนักสื่อความหมาย และนักท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวค่อนข้างสูง สามารถสร้างความประทับใจในการท่องเที่ยวได้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การอภิปรายผลการวิจัยเรียงตามวัตถุประสงค์การวิจัย มีดังนี้

งานวิจัยนี้พบว่า ผลการศึกษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว ในชุมชนตำบลบ้านแหลม ตรง กับแนวคิดเรื่ององค์ประกอบการท่องเที่ยว ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2548) อ้างใน มาศศุภา นิมบุญจาซ (2558) หรือสอดคล้องกับแนวคิด/ทฤษฎีเรื่อง องค์ประกอบการท่องเที่ยว ของ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540) ตรงสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ด้านการจำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวตามทรัพยากรการท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยว สรุปได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1. การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 2. การท่องเที่ยวทาง

ประวัติศาสตร์ โบราณสถานและศาสนา 3. การท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณี และกิจกรรมเป็นการท่องเที่ยวที่อยู่ในทรัพยากรการท่องเที่ยวในลักษณะของงานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต 4. การท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ด้านเส้นทางคมนาคม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย มีป้ายบอกทางตลอดเส้นทาง มีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวกและสภาพถนนมีความสะดวกสบายตลอดเส้นทาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีป้ายบอกทางตลอดเส้นทาง รองลงมา คือ มีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก ลำดับถัดมา คือ สภาพถนนมีความสะดวกสบายตลอดเส้นทาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง ป้ายบอกทางเข้าใจง่าย และมีรถโดยสารสาธารณะให้บริการสม่ำเสมอ โดย การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง มีป้ายบอกทางเข้าใจง่าย และมีรถโดยสารสาธารณะให้บริการสม่ำเสมอ ดังงานวิจัยของ มาศศุภา นิมบุญจาช (2558) ดังนั้น การท่องเที่ยวที่เหมาะสมคือแหล่งท่องเที่ยวที่ชุมชนมีความสะดวกสบายในการเข้าถึง มีทรัพยากรทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรม หรือทรัพยากรทางกิจกรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดการอยากที่จะเรียนรู้ในการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว

ส่วนผลการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและความต้องการของชุมชนต่อการสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวบ้าน พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวและชุมชน มีความต้องการให้มีคู่มือท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตามแบบสอบถามที่นักท่องเที่ยวส่วนมากต้องการให้ชุมชนมี คือ หนังสือคู่มือท่องเที่ยวหรือแผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวในชุมชน รองลงมาคือป้ายสื่อความหมาย QR Code และคู่มือ ตรงกับแบบสัมภาษณ์ที่ให้คำตอบไปในทางเดียวกันเรื่องของการนำคู่มือที่สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและชุมชนเอง ซึ่งตรง กับแนวคิดเรื่องการสื่อความหมาย ของ องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) กล่าวว่า การสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว ของ กรมการท่องเที่ยว (2558) อ้างใน สุขุม คงดิษฐ์ และธารณี นวสนธิ (2561) ตรงสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า การสื่อความหมายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความประทับใจ และประสบการณ์การเดินทางแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง ช่วยเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวกลับมาเยี่ยมชมอีก กิจกรรมการสื่อความหมายควรสนุกสนาน และสามารถสร้างความบันเทิงใจมากกว่า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผลการค้นหาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่กล่าวว่านักท่องเที่ยวสูงอายุชาวต่างประเทศมักมีเวลามากและไม่เร่งรีบ เป็นมิตร นิยมท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลกและศึกษาข้อมูลล่วงหน้า ก่อนเดินทางด้วยการอ่านหนังสือนำเที่ยว เว็บไซต์และมีแผนการท่องเที่ยวว่าต้องการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวใด ส่วนผลการวิเคราะห์รูปแบบการสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยว

ทางวัฒนธรรมในภาพรวมที่ผู้ให้ข้อมูลหลักกล่าวถึงมากที่สุด ได้แก่ สิ่งพิมพ์ ป้ายแนะนำเจ้าหน้าที่ตอบคำถาม นิทรรศการในศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่นำชม หรือบรรยาย ศูนย์บริการข้อมูล กิจกรรม และเว็บไซต์ สอดคล้องกับ ราณี อธิชัยกุล (2554) ที่ศึกษาผลการสำรวจความคิดเห็นต่อรูปแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม พบว่า การสื่อความหมายประเภทบุคคลที่มีประสิทธิภาพมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่นำชม เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลและตอบคำถาม ตามลำดับ สำหรับการสื่อความหมายที่ไม่ใช่บุคคล พบว่า สื่อที่มีประสิทธิภาพมาก ได้แก่ เว็บไซต์ หนังสือนำเที่ยว แผนที่ โบรชัวร์/แผ่นพับ ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับ ประกอบศิริ ภักดีพินิจ (2553) กล่าวว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้านการสื่อความหมายที่ค่อนข้างชัดเจน และสร้างความประทับใจต่อนักท่องเที่ยวให้เดินทางกลับมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ

สำหรับการเสนอแนะแนวทางการออกแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลมนั้น พบว่า ทรัพยากรกิจกรรมที่มีความโดดเด่นกิจกรรมนันทนาการ : บ้านรูปหยกสีประจำวันเกิด บ้านลักตะกร้าไหมญี่ปุ่น บ้านขนมเกสรดอกลำเจียก (ขนมไทยโบราณ) ล่องเรือไหว้พระชมธรรมชาติ จากความต้องการของนักท่องเที่ยวมีความต้องการให้ชุมชนควรมีเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ หนังสือคู่มือท่องเที่ยว หรือแผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวในชุมชน และป้ายสื่อความหมายและ QR ตรงกับแนวคิด/ทฤษฎีเรื่อง หลักในการสื่อความหมายทรัพยากรทางวัฒนธรรม ของ ธนิก เลิศชาญฤทธ์ (2554) หรือสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง การสื่อความหมายและการเรียนรู้ ของ ดารา รัชนิวิท (มปป.) ตรงสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ในการสื่อความหมายนั้นเราไม่สามารถส่ง “ความหมาย” (meaning) ของข้อมูลไปยังผู้รับได้ สิ่งที่ส่งไปจะเป็นเพียง “สัญลักษณ์” (symbol) ของความหมายนั้น เช่น คำพูด รูปภาพ เสียงเพลง ดังนั้นเมื่อมีการสื่อความหมายเกิดขึ้น ผู้ส่งต้องพยายามเข้ารหัสสารซึ่งเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับเข้าใจได้โดยง่าย ซึ่งสารแต่ละสารจะประกอบด้วยสัญลักษณ์ต่าง ๆ มากมาย โดยที่สัญลักษณ์แต่ละตัวจะเป็นตัวบ่งบอกถึง “สัญญาณ” (Signal) ของบางสิ่งบางอย่างซึ่งจะทราบได้โดยประสบการณ์ของคนเรา ผู้ส่งต้องส่งสัญลักษณ์เป็นคำพูด ภาษาเขียน ภาษามือ และอื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผลการศึกษาเรื่อง การสื่อความหมายมรดกทางวัฒนธรรมในหนังสือแบบเรียนกลุ่มสาระศิลปะ รายวิชาดนตรี ระดับประถมศึกษา พบว่า การกำหนดตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาดนตรีที่มีเนื้อหาหลากหลายส่งผลต่อปริมาณของเนื้อหาทำให้ความน่าสนใจ ของหนังสือแบบเรียนลดลง หนังสือแบบเรียนของแต่ละสำนักพิมพ์มีการจัดเนื้อหา น่าสนใจโดยใช้ เทคนิคต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจและเข้าใจส่วนเนื้อหา การใช้รูปภาพประกอบในหนังสือแบบเรียน เป็นเพียงเนื้อหาประกอบเพื่อให้ผู้เรียน

เข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่า ภาพที่ใช้ ประกอบล่าสมัยเนื่องจาก บางสำนักพิมพ์ขาดการปรับปรุงให้มีความทันสมัยมากขึ้นสำหรับด้านแบบฝึกหัด และกิจกรรมมีความน่าสนใจ สำนักพิมพ์แต่ละสำนักพิมพ์มีรูปแบบที่แตกต่างโดยใช้แนวคิดทางการศึกษา ที่ต่างกัน โดยแบบฝึกหัดและทักษะสามารถกระตุ้น ให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของมรดก ทางวัฒนธรรมได้ ดังงาน วิจัยของ เพชรรัตน์ ตัญญูธินันท์ (2561) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ประกอบศิริ รักดีพินิจ (2553) ดังนั้น Code ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวความคิดหลักในการสื่อความหมายนำเสนอผ่านตัวอักษร ภาษาอังกฤษภายใต้คำว่า LEAM MODEL (L: Learning, E: Explain, A: Active and Participate, M: Meaning) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ เรื่องแนวความคิดหลักในการสื่อความหมายนำเสนอผ่านตัวอักษร ภาษาอังกฤษภายใต้คำว่า LEAM MODEL (L: Learning, E: Explain, A: Active and Participate, M: Meaning) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์จริงได้อย่างสมเหตุสมผล และยังใช้กับงานวิจัยเรื่องการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนเนื่องจากแนวความคิดนี้มีความสอดคล้องและส่งผลในเชิงบวกให้กับแหล่งท่องเที่ยวที่ควรจะพัฒนาเรื่องการสื่อความหมาย โดยควรให้ความสำคัญกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว ในประเด็นขององค์ประกอบการท่องเที่ยวทั้ง 4 ด้าน เป็นหลักอีกด้วย สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงชุมชนที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1.1 ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
- 1.2 ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านการพัฒนาแผนการตลาดการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี

- 1.3 ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านของแนวทางในการยกระดับกิจกรรมในชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ศึกษาเจาะลึกการพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวแต่ละประเภท/กิจกรรม/แหล่งท่องเที่ยว และพัฒนาเป็นกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมได้เรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมการท่องเที่ยว

2.2 ศึกษาแนวทางการใช้สื่อสมัยใหม่เพื่อพัฒนาด้านการสื่อความหมายให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ในชุมชนตำบลบ้านแหลม เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้สารที่ถูกต้องและชัดเจน

2.3 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความภูมิใจในอัตลักษณ์ของตน การอนุรักษ์ และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มเยาวชนในชุมชนตำบลบ้านแหลม จ.สุพรรณบุรี

2.4 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความภูมิใจในอัตลักษณ์ของตน การอนุรักษ์ และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มเยาวชนในชุมชนเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านแหลม. (2563). *ชุมชนตำบลบ้านแหลม*. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2564, จาก <http://www.suphan.biz/banlearn.html>.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2562). *ประวัติความเป็นมา*. สืบค้น 27 พฤษภาคม 2564, จาก [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.tat.or.th/th/about-tat/history>.
- ดารา รัชนิวัติ. *การสื่อความหมายและการเรียนรู้* มปป., สืบค้น 1 มิถุนายน 2564, จาก [http://old-book.ru.ac.th/e-book/e/ET201\(55\)/ET201-3.pdf](http://old-book.ru.ac.th/e-book/e/ET201(55)/ET201-3.pdf).
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. *การออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ*. มปป., สืบค้น 4 มิถุนายน 2564, จาก http://rlc.nrct.go.th/ewt_dl.php?nid=1185.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวราราม วรวิหารจังหวัด ฉะเชิงเทรา*. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2564, จาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcims/files/52930216/chapter2.pdf.
- ประกอบศิริ รักดีพินิจ. (2553). *ศักยภาพการสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวชุมชน : ชุมชนบ้านร่องไฮ จังหวัดพะเยา*. สืบค้น 26 พฤษภาคม 2564, จาก <http://www.journal.nu.ac.th/NUJST/article/view/89>.
- ประกอบศิริ รักดีพินิจ. (2556). *โปรแกรมการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและภูมิทัศน์วัฒนธรรม*. สืบค้น 23 มิถุนายน 2564, จาก https://elibrary.trf.or.th/project_content.asp?PJID=MRG5280183.
- มาศศุภา นิมบุญจา. (2558). *การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนองวัว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม)*. สืบค้น 23 มิถุนายน 2564, จาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/>.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2540). *องค์ประกอบการท่องเที่ยว*. สืบค้น 16 มิถุนายน 2564, จาก <https://sites.google.com/site/>

tanapoomza/com/xngkh-prakxb-khxng-kar-thxng-theiyw-tourism-
element

- สุขุม คงดิษฐ์. (2561). การสื่อความหมายแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตรอย่างสร้างสรรค์ของชุมชน
สามเรือน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
สืบค้น 25 พฤษภาคม 2564, จาก <http://research.rmutsb.ac.th/fullpaper/2561/research.rmutsb-2561-20191129113432155.pdf>.
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. (2561). ยุทธศาสตร์การ
ยกระดับการท่องเที่ยวไทยให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2564,
จาก <https://www.tatreviewmagazine.com/article/cbt-thailand/>.
- เพชรรัตน์ ตัญญูรัตนันท์. (2561). การสื่อความหมายมรดกทางวัฒนธรรมในหนังสือแบบเรียน
กลุ่มสาระศิลปะรายวิชาดนตรี ระดับประถมศึกษา. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2564,
จาก[ออนไลน์]. แหล่งที่มา : shorturl.asia/EU6bX.